

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/25/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010200043
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7010200043.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Ing. O., bytom E., prechodne bytom XX. A. XXXX, E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd 2/2010-55 zo dňa 3. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sd 2/2010-55 zo dňa 3. februára 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.11.2009, ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení) a podľa § 21, § 26, § 26a a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom zabezpečení) zamietol žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo 14. marca 2007, nakoľko k 14. marcu 2007, kedy navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku, ten nedovŕšil dôchodkový vek.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku, pričom pre jeho účely bola podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov) zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 5. októbra 1971 do 31. júla 1973, doba ďalšej služby od 1. augusta 1973 do 26. februára 1976 a doba služby vojaka z povolania od 1. marca 1976 do 30. septembra 1992. Súd je toho názoru, že toto obdobie (1971-1992), ktoré už bolo zhodnotené navrhovateľovi pre účely výsluhového dôchodku, nie je možné v zmysle § 21 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení duplicitne započítať ako dobu dôchodkového poistenia zhodnotiteľnú aj vo všeobecnom právnom

systéme dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení. Z celkového obdobia dôchodkového poistenia získaného na území Slovenskej republiky zostalo u navrhovateľa nezhodnoteným obdobie 4 rokov a 255 dní odpracovaných v III. pracovnej kategórii.

Ani podľa názoru krajského súdu navrhovateľovi nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení nevznikol, pretože k 14.3.2007 nedovršil potrebný vek 60 rokov, a taktiež nedovršil potrebný vek 65 rokov potrebný na vznik nároku na pomerný starobný dôchodok podľa § 26 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení a nedovršil ani vek 60 rokov potrebný na pomerný starobný dôchodok vojaka podľa § 26a ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení.

Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením odporkyne ohľadom právneho kontextu práva EÚ. Poukázal na zmluvu medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, ktorá má prednosť pred Koordinačnými nariadeniami EÚ. Podľa zmluvy sa doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia alebo naposledy pred týmto dňom. V prípade, že bol poistenec dôchodkovo poistený aj v inom členskom štáte ako v Slovenskej republike, posudzovanie jeho nároku na dôchodok bude v štáte, s ktorým má SR uzatvorenú medzinárodnú zmluvu o sociálnom zabezpečení. Ak poistenec nezískal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa právnych predpisov SR, alebo koordinačného nariadenia EÚ, alebo v zmluvnom štáte, pri posudzovaní nároku na dôchodok sa bude prihliadať aj na obdobie podľa právnych predpisov druhého štátu. Navrhovateľ poberá dôchodok v Českej republike, a to na základe dôb dôchodkového poistenia dosiahnutých navrhovateľom na území Českej republiky. Tzv. čiastkovanie dôchodkov a započítanie obdobia dôchodkového poistenia získaného navrhovateľom na území SR v rozsahu 4 roky a 255 dní, prichádza v rámci všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia do úvahy, ale iba po splnení ďalších právnych podmienok pre priznanie starobného dôchodku podľa právnych predpisov účinných na území SR, vrátane právnej podmienky dosiahnutia veku.

Krajský súd ďalej poznamenal, že zo zákona o sociálnom poistení, zákona o sociálnom zabezpečení a ani z inej právneho normy platnej na území SR, ale takisto z Koordinačných nariadení EÚ nevyplýva z hmotno-právneho hľadiska právna možnosť odporkyne vydať rozhodnutie o priznaní právnou normou nedefinovaného „diferenčného doplnku - vyrovnávacej dávky“, ako to navrhovateľ navrhoval.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Podľa jeho názoru krajský súd nerozhodol o celkovej veci, ktorá je predmetom a podstatou návrhu navrhovateľa. V odôvodnení krajský súd nepravdivo a nesprávne uviedol, že odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok z 14.3.2007. Z toho podľa neho vyplýva, že nepresne a nesprávne zistil skutkový stav veci, keďže je zjavne preukázateľné, že navrhovateľ odporkyňu nežiadal o priznanie starobného dôchodku. Žiadosť podával v ČR, po priznaní starobného dôchodku bola kópia žiadosti doručená odporkyni aj s uvedením účelu, aby z hľadiska poistenia boli posúdené vzniknuté nároky z dôchodkového poistenia. Ide o nároky vzniknuté v dôsledku vykonaného právneho aktu priznania starobného dôchodku. Krajský súd o týchto nárokoch nerozhodol. Podstatou pochybení v oboch konaniach bolo to, že neboli vzaté do úvahy všetky doby poistenia do výpočtu vzniknutého a jestvujúceho nároku. Krajský súd mal a mohol zistiť, že odporkyňa konala nesprávne. Svoje odvolanie odôvodnil dôvodmi § 221 ods. 1 písm. h) a f). Krajskému súdu vytkol, že posledné pojednávanie sa konalo bez účasti navrhovateľa a nemal tak možnosť reagovať doplnením právnej argumentácie či návrhom na doplnenie dokazovania. Navrhoval preskúmať presne, ktoré doby dôchodkového poistenia ostávajú neuplatnené. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci a na jeho základe náležite právne posúdil vec. K odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedla, že zo žiadosti o starobný dôchodok spísanej 14.3.2007 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ žiadal priznať starobný dôchodok z Českej republiky aj zo Slovenskej republiky. Túto žiadosť aj vlastnoručne podpísal. Na základe tejto žiadosti preto odporkyňa posúdila jeho nárok a jeho žiadosť zamietla. K otázke „diferenčného doplnku“, ktorý

navrhovateľ žiadal priznať uviedla, že z právnych predpisov SR, ani z koordinačných nariadení EÚ nevyplýva pre odporkyňu povinnosť priznávať akékoľvek vyrovnávacie príplatky v prípadoch, kedy nároky na dávky vznikajú podľa predpisov viacerých štátov. Túto jeho požiadavku preto považuje za neopodstatnenú. Navrhovala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 16. októbra 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 65 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. (ods. 1)

Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak. (ods. 2)

Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 274 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023. (ods. 1)

Podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b), ak bol z tohto zamestnania prevezený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d) a e),
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h),
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i) až l), alebo
- e) 60 rokov. (ods. 1)

Profesionálnemu vojakovi sa do doby zamestnania potrebnej na nárok na starobný dôchodok nezapočítava profesionálna služba, ak túto službu vykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ak policajtovi, profesionálnemu vojakovi a vojakovi prípravnej služby bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok. (ods. 3)

Podľa § 26 zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na pomerný starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 10 rokov a dosiahol vek aspoň 65 rokov. (ods. 1)

Podľa § 26a zákona o sociálnom zabezpečení Policajt, Profesionálny vojak a vojak prípravnej služby má nárok na pomerný starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 10 rokov a dosiahol vek aspoň 60 rokov. (ods. 1)

Podľa § 174 zákona o sociálnom zabezpečení občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo
- d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až l) alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií. (ods. 1)

Podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999. (ods. 2)

Z administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal 14.3.2007 o starobný dôchodok, a to prostredníctvom Českej správy sociálneho zabezpečenia. Vo svojej žiadosti žiadal aj o priznanie starobného dôchodku zo sociálneho poistenia Slovenskej republiky. Dňa 28.2.2008 bolo vydané rozhodnutie č. XXX XXX XXXX, ktorým bola navrhovateľova žiadosť o starobný dôchodok zamietnutá z dôvodu, že nespĺnil podmienku dovŕšenia dôchodkového veku. Následne Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2Sd/128/2008-43 zo dňa 21.8.2009 rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť. Krajský súd uložil odporkyni v ďalšom konaní opätovne vo veci rozhodnúť tak, aby rozhodnutie bolo náležite odôvodnené s aplikovaním príslušných ustanovení zákona o sociálnom poistení.

Dňa 26.11.2009 vydala odporkyňa pod č. XXX XXX XXXX X rozhodnutie, ktorým podľa § 65 a § 274 zákona o sociálnom poistení a podľa § 21, § 26, § 26a a § 174 zákona o sociálnom zabezpečení zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo 14.3.2007. V odôvodnení odporkyňa skonštatovala, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku, na ktorý mu bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 5.10.1972 do 31.7.1973, doba ďalšej služby od 1.8.1973 do 29.2.1976 v I. kategórii funkcií a doba služby vojaka z povolania od 1.3.1976 do 30.9.1992 v I. kategórii funkcií. Výsluhový dôchodok mu bol priznaný od 1.10.1992 podľa § 33 zákona č. 76/1969 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov, ktorý bol od 1.5.1998 pretransformovaný na výsluhový dôchodok podľa § 89 ods. 3 zákona č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov a od 1.7.2002 sa považuje za výsluhový dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Okrem doby výkonu služby profesionálneho vojaka v Slovenskej republike získal navrhovateľ obdobie dôchodkového poistenia v celom rozsahu 4 rokov a 255 dní, pričom doba zamestnania podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ktorú získal, bola zaradená v III. pracovnej kategórii.

Odporkyňa ďalej vo svojom rozhodnutí uviedla, že navrhovateľ nespĺnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona o sociálnom poistení k 14.3.2007, pretože k tomuto dňu nedovŕšil vek 62 rokov. Keďže navrhovateľ získal obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka a vojaka v prípravnej službe v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, dobu služobného pomeru, ktorú získal ako profesionálny vojak pred 1.1.2004, nie je možné hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia na účely nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona o sociálnom poistení, vzhľadom na ust. § 255 ods. 5 a § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Uvedenú dobu služobného pomeru nie je možné hodnotiť ani do doby zamestnania potrebnej na nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 a 3 zákona o sociálnom zabezpečení. Doba zamestnania, ktorú je možné hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia na účely nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona o sociálnom poistení a § 21 zákona o sociálnom zabezpečení je podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 iba dobou zamestnania v III. pracovnej kategórii. Nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. e) zákona o sociálnom zabezpečení navrhovateľovi nevznikol, pretože k 14.3.2007 nedovŕšil potrebný vek 60

rokov, ani nárok na pomerný starobný dôchodok profesionálneho vojaka podľa § 26 ods. 1, pretože k 14.3.2007 nedovršil vek 60 rokov. Nesplnil ani podmienku podľa § 174 zákona o sociálnom poistení, keďže služobný pomer v I. kategórii funkcií skončil k 30.9.1992.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporkyňa vychádzala, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné. Krajský súd nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. Ani argumenty navrhovateľa uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné, započítať navrhovateľovi znova dobu dôchodkového poistenia, za ktorú už poberá výsluhový dôchodok. Táto skutočnosť priamo vyplýva z ust. § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, ktoré nepripúšťa duplicitu započítanie rozhodnej doby dôchodkového poistenia pre samostatné dôchodkové nároky, čo obsérne zdôvodnil súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Obdobne odvolací súd poukazuje na obsažnú právnu argumentáciu rozsudku (č. l. 10, 11) analyzujúcu relevanciu námietok navrhovateľa v kontexte práva Únie, v zmysle ktorej vzhlľadom na prioritu relevantnej bilaterálnej právnej úpravy medzi Slovenskou a Českou republikou (medzištátnej zmluvy o sociálnom zabezpečení uverejnenej v Zbierke zákonov pod č. 318/1994 Z.z.) pred Koordinačnými nariadeniami (príloha III. Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71) by tzv. čiastkovanie dôchodkov a započítanie obdobia dôchodkového poistenia získaného navrhovateľom na území Slovenskej republiky v rozsahu 4 rokov a 255 dní v rámci všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia bolo možné až po splnení právnych predpokladov vyžadovaných právnymi predpismi Slovenskej republiky vrátane dosiahnutia požadovaného veku žiadateľa o dôchodok, pričom priznanie navrhovateľom bližšie nedefinovaného „diferenčného doplnku“ resp. vyrovnávacej dávky“ relevantná právna úprava odporkyni neumožňuje.

Námietku navrhovateľa spochybňujúceho postup odporkyne tvrdením, že nežiadal o priznanie starobného dôchodku, ale o priznanie nárokov vyplývajúcich z priznania starobného dôchodku, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Z administratívneho, ako aj zo súdneho spisu krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ svojou žiadosťou zo dňa 14.3.2007 žiadal o priznanie starobného dôchodku z Českej aj Slovenskej republiky. Navyše túto námietku neuviedol ani v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne. Je zrejmé, že odporkyňa rozhodla o zamietnutí navrhovateľovej žiadosti o priznanie starobného dôchodku, práve na základe navrhovateľom vlastnoručne podpísanej žiadosti.

Ani na ďalšiu námietku navrhovateľa týkajúcu sa jeho neúčasti na poslednom pojednávaní nebolo možné prihliadnuť s poukazom na to, že zo strany krajského súdu mu bol podľa názoru odvolacieho súdu poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie sa k veci, najmä osobne na predchádzajúcom pojednávaní, ako aj prostredníctvom viacerých písomných vyjadrení.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a odvolaniu navrhovateľa dôvodne nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.